

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 1011898474
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1011898474.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Ivany Nemčekovej, v spore žalobkyne PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej S. X., nar. XX.XX.XXXX, XXX X X X. XX, o žalobe na obnovu konania vedeného pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Cb/71/2003, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 19Zm/1/2011 - 203 z 10. mája 2017, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 19Zm/1/2011 - 203 z 10. mája 2017 p o t v r d z u j e .
- II. Žalobkyňa m á n á r o k proti žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 19Zm/1/2011 - 203 z 10. mája 2017 (ďalej aj „uznesenie“) žalobu žalovanej na obnovu konania odmietol. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cb/71/2003-71 z 13. októbra 2005 (ďalej aj „rozsudok“), ktorým ako súd prvej inštancie rozhodol, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 16Zm/11/03-11 z 27. mája 2003 (ďalej aj „ZPR“) ponecháva v platnosti v celom rozsahu a žalovanej uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 14.596,50 Sk titulom náhrady trov konania, k rukám jej právneho zástupcu. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007. Proti rozsudku súdu prvej inštancie doručila žalovaná súdu podanie označené ako „návrh na obnovu konania“ z 2. januára 2006, ktoré však krajský súd vyhodnotil podľa obsahu ako doplnenie odvolania (o odvolaní rozhodol najvyšší súd pod sp. zn. 4Obo 388/2005), nakoľko návrh na obnovu konania je prípustný len proti právoplatnému rozsudku súdu a rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť až 17. apríla 2007. Krajský súd konštatoval, že pokiaľ proti uvedeným

rozhodnutiam podal na podnet žalovanej generálnej prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie, tak najvyšší súd ako súd dovolací rozhodol o jeho zamietnutí ako nedôvodnom rozsudkom č. k. 1 M ObdoV/6/2008 - 163 z 31. marca 2010.

3. Žalovaná dňa 11. júla 2007 doručila na najvyšší súd proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cb/71/2003-71 z 13. októbra 2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007 žalobu na obnovu konania z 3. júla 2007. Predmetné podanie bolo žalovanej najvyšším súdom vrátené, nakoľko bol vo veci nepríslušným súdom. Žalovaná následne svoje podanie spolu so sťažnosťou doručila Krajskému súdu v Bratislave ako súdu prvej inštancie dňa 10. decembra 2007 a toto bolo až v roku 2011 vyhodnotené ako žaloba na obnovu konania pôvodne vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Cb/71/2003. Nakoľko podanie sa vyznačovalo formálnymi nedostatkami, bola žalovaná uznesením č. k. 19Zm/1/2011-12 z 26. júla 2011 vyzvaná na ich odstránenie. Žalovaná súdu prvej inštancie zaslala originál predmetnej žaloby na obnovu konania a žalobu doplnila podaním z 27. októbra 2013.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia ďalej uviedol, že o podanej žalobe na obnovu konania rozhodol podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý s účinnosťou od 1. júla 2016 (§ 473, § 474 CSP) zrušil dovtedy platný a účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „OSP“), keďže aplikoval prechodné ustanovenia § 470 a nasl. CSP, podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky podanej žaloby na obnovu konania, ktoré nastali pred 1. júlom 2016, však posudzoval podľa doterajšej právnej úpravy OSP (§ 470 ods. 2 CSP) a rozhodoval o nej ako súd vecne a miestne príslušný vzhľadom na ust. § 470 ods. 4 CSP, podľa ktorého konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

5. Súd prvej inštancie skúmal splnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 a nasl. CSP) a z nich primárne včasnosť podania žaloby. S poukazom na ustanovenia § 403 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 121 ods. 3 až 5 CSP, § 413 ods. 1 CSP dospel k záveru, že podanú žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú. Uviedol, že zákon pre podanie žaloby na obnovu konania ustanovuje subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť a objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Pokiaľ žalobou na obnovu konania napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007, tak podľa súdu prvej inštancie subjektívna lehota uplynula 17. júla 2007. Podľa neho ani podanie žaloby na obnovu konania dňa 11. júla 2007 na najvyšší súd, ktorý žalobu vrátil žalovanej, neprerušilo plynutie uvedenej subjektívnej lehoty. Vychádzal z toho, že tak OSP ako ani CSP síce výslovne neurčuje, na ktorý súd má strana sporu podať žalobu na obnovu konania, avšak z ust. § 410 CSP (predtým § 232 ods. 1 OSP) možno vyvodíť, že predmetná žaloba sa podáva na súde, ktorý vo veci rozhodoval v prvej inštancii (prvom stupni), a to aj vtedy, keď žaloba smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie prijal záver, že ak žalobu na obnovu konania podala žalovaná na Krajský súd v Bratislave až 6. decembra 2007 (doručená 10. decembra 2007), podala ju oneskorene, po uplynutí zákonnej trojmesačnej subjektívnej lehoty a preto ju odmietol (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP).

7. Súd prvej inštancie súčasne žalobu na obnovu konania odmietol z dôvodu, že žalovaná ju neodôvodnila v súlade so zákonom a dospel k záveru, že je zjavne nedôvodná (§ 413 ods. 1 písm. e/ CSP). Uviedol, že žalovaná v pôvodnom návrhu na obnovu konania z 3. júla 2007 a ani v jeho doplnení z 27. októbra 2013 neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán alebo predmetu pôvodného konania, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní alebo ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a privodili by pre žalovanú priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Neexistujú ani

ďalšie dôvody obnovy konania podľa ust. § 397 CSP. Všetky namietané skutočnosti, a to, že ZPR vydala neoprávnená osoba a bez dostatočného preukázania uplatneného nároku žalobkyne, že žalovaná nepodpísala zmluvu o pôžičke, blankozmenku ani dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke, že súd nevyhovel jej žiadosti o ustanovenie znalca z odboru písomoznalctva a ďalšie, boli známe už v pôvodnom konaní, v ktorom sa ich žalovaná neúspešne dovolávala (rozsudok napadnutý žalobou na obnovu konania bol potvrdený v odvolacom konaní). Pokiaľ žalovaná v podaní z 27. apríla 2017 namietala miestnu (ne)príslušnosť Krajského súdu v Bratislave s tým, že ide o konanie vo veci spotrebiteľského úveru, tak súd prvej inštancie za relevantnú považoval príslušnosť súdu určenú v konaniach o návrhu na vydanie ZPR podľa úpravy OSP v znení do 31.12.2002, kedy bol vecne i miestne príslušným súdom prvej inštancie na prejednanie a rozhodnutie sporov vzniknutých z právnych vzťahov týkajúcich sa zmienek a tiež miestne príslušný popri všeobecnom súde žalovanej ako súd, v obvode ktorého sa nachádzalo platobné miesto v rámci uplatneného nároku zo zmenky. Podľa súdu prvej inštancie na námietku miestnej nepríslušnosti podľa úpravy v ust. § 41 a § 42 CSP ani nie je možné prihliadnuť, keďže súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí a výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania a ak je námietka nedôvodná, alebo nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Krajský súd konštatoval, že žalovaná námietku miestnej nepríslušnosti neuplatnila včas pri prvom procesnom úkone, ktorý jej patril, preto na námietku neprihliadol.

8. Súd prvej inštancie neprihliadol ani na opakované námietky žalovanej voči zaujatosti konajúcej sudkyne JUDr. Eleny Ondrišovej, keďže sa týkali výlučne procesného postupu v konaní a preto ich nepredložil na rozhodnutie nadriadenému súdu (§ 53 ods. 3 CSP). V tomto smere poukázal aj na predchádzajúce uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obo/65/2011 z 29. mája 2013 a sp. zn. 1Obo/1/2014 zo 17. marca 2015, v ktorých najvyšší súd prijal záver, že okolnosti uvádzané žalovanou neboli objektívne spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezáujatosti dotknutej sudkyne. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 409 CSP.

9. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že v liste z 27. apríla 2017 žiadala, aby z dôvodu zaujatosti sudkyne JUDr. Eleny Ondrišovej a Krajského súdu v Bratislave bola vec odstúpená na iný príslušný súd v SR. Nesúhlasila so záverom o oneskorenom podaní námietky nepríslušnosti krajského súdu. Podľa nej išlo o prvý úkon - stanovenie pojednávania na deň 10. mája 2017. Konajúci súd vo vzťahu k podaniu žalovanej z 27. apríla 2017 v rozhodnutí vedome zatajil argumentáciu žalovanej, že ako spotrebiteľke jej patrí oslobodenie od súdnych poplatkov podľa zákona č. 71/1992 Zb., čo sudkyňa JUDr. Ondrišová pre pomer k veci neakceptovala. Pri rozhodovaní, aj v základnom konaní sp. zn. 8Cb/71/2003, nebola zobratá do úvahy skutočnosť, že vzťah medzi sporovými stranami bol založený zmluvou o revolvingovej pôžičke, ktorá má spotrebiteľský charakter. Krajský súd v Bratislave spôsobil zbytočné prietahy v konaní o obnove konania (od roku 2007 do roku 2011), čo do termínu pojednávania 10. mája 2017 predstavuje 6 rokov, 4 mesiace a 10 dní, keď odmietal zaevidovať podanú žalobu na obnovu konania, ktorú po jej podaní vrátil žalovanej späť a zaevidoval ju až v roku 2011. Ak by sa konalo o obnove konania, nezačala by sa 16. októbra 2009 voči žalovanej exekúcia (1Er/263/2007). Žalovaná vytkla postup krajského súdu, ktorý bez predloženia veci na rozhodnutie o (ne)vylúčení sudkyne JUDr. Eleny Ondrišovej nariadil pojednávanie vo veci na 10. mája 2017.

10. Odvolateľka uviedla, že jej postupom súdu prvej inštancie bolo odňaté právo účastníčky konania (sporovej strany) zúčastniť sa obnovy konania, keď vo veci bolo rozhodnuté napriek upovedomeniu, doručenému žalovanej 6. mája 2017, že sa pojednávanie určené na 10. mája 2017 ruší z dôvodu ďalšieho procesného postupu a preto sa pojednávania nezúčastnila. Tým došlo k porušeniu práva žalovanej na súdnu ochranu a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj v tomto postupe žalovaná vidí osobný záujem sudkyne JUDr. Eleny Ondrišovej na meritórnom rozhodnutí, čo preukazuje jej pomer k veci. Svedčí o tom aj dôvod rozhodnutia, a to záver o oneskorenosti žaloby na obnovu konania, ktorý žalovaná považuje za nesprávny, keďže „zo súdnej praxe je dané, že lehota je dodržaná, ak sa návrh, podanie podá na odvolací súd, kde v tomto prípade je NS SR odvolacím súdom“. Nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej

inštancie, že najvyšší súd žalobu vrátil ako nepríslušný súd, pričom nebolo (a malo byť) uvedené, že žalobu odstúpil na Krajský súd v Bratislave.

11. Odvolateľka nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie o zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania. Nie je pravdivé konštatovanie súdu v napadnutom rozhodnutí, že žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán alebo predmetu konania, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní alebo ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a privodili by pre žalovanú priaznivé rozhodnutie vo veci. Tento záver je podľa odvolateľky „v rozpore so súdnou praxou a judikaturou“, lebo obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej „nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne“, čo je podľa žalovanej tento prípad. Poukázala na mimoriadne dovolanie podané v tejto veci generálnym prokurátorom SR pod sp. zn. VL/2 Pz 592/2007 z 26. marca 2008 a jeho dôvody. Zdôraznila, že žiadnu zmluvu ani zmenu nepodpísala, preto žiadala „znalca písma k obojstranným podpisom na Dohode, Zmluve a Zmenke“. Konajúca sudkyňa vo veci sp. zn. 8Cb/71/2003 však znalca nielen neprizvala, ale ani neodôvodnila prečo ho neprizvala, hoci to pre porovnanie podpisov na uvedených listinách bolo podľa žalovanej potrebné. Preto nesúhlasila s konštatovaním v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie, že tieto skutočnosti a dôkazy boli známe už v pôvodnom konaní. Podľa žalovanej ide o rozpor „s judikátom k § 397 C.s.p.“, nakoľko spôsobilým dôvodom obnovy je listinný dôkaz, ktorý v základnom konaní bez svojej viny („vinou sudcov“) nemohla použiť a týmto dôkazom možno pre žalovanú v obnovenom konaní privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže sa ním preukáže neplatnosť zmluvy, zmenky a dohody pre sfaľovaný podpis žalovanej. Preto obnove konania nebráni skutočnosť, že žalovaná neúspešne súdu už navrhovala vykonať znalecký posudok znalcom písma, keďže nemohla vedieť, aký bude vlastne obsah tohto znaleckého posudku. Podľa nej dôvodnosť obnovy konania podľa ust. § 397 písm. a/ a b/ CSP je, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemá žiadny podiel na tom, že sa dôkaz, rozhodnutie v pôvodnom konaní nemohol vykonať, použiť. K tomu došlo zabránením práva žalovanej na spravodlivé rozhodnutie vo veci senátom súdu prvej inštancie s osobným pomerom a osobným záujmom JUDr. Ondrišovej. Podľa žalovanej nebolo v rovine skutkového stavu prihliadané ani na neprijateľné zmluvné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy, na neprípustnosť zmenky, ktorej pravosť nebola skúmaná, ani na dôvodnosť uplatneného práva, ktorá nebola podložená potrebnými listinami, aby nebolo pochýb o jej pravosti. Z týchto dôvodov bol podľa odvolateľky daný dôvod na povolenie obnovy konania.

12. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zaviazal ho k povinnosti, aby povolil obnovu konania a vo veci obnovy konal, zabezpečil dôkaz znalcom písma k podpisom na označených dokladoch a na základe znaleckého posudku rozhodol podľa petitu návrhu na obnovu konania z 3. júla 2007.

13. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považovala za vecne správne, dôvodné a vychádzajúce zo správne zisteného skutkového stavu veci. Tvrdenia odvolateľky označila za opakovane uvádzané, ktoré nenapĺňajú požiadavku relevantných odvolacích dôvodov a ide skôr o námietku zaujatosti konajúcich sudcov. Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na povolenie obnovy konania a absencia reálneho odôvodnenia žaloby tvoria prekážku možnosti ďalšieho konania vo veci. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol, napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal jej náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá nesúhlasila s jeho obsahom. Keďže je všeobecné, nereaguje na konkrétne odvolacie dôvody a nie je podložené dôkazmi, tak je podľa žalovanej neurčité, nejasné a nepoužiteľné ako dôkaz v odvolacom konaní. Žalovaná zotrvala na dôvodoch podaného odvolania a odvolacom návrhu. K vyjadreniu doložila list zo 17. januára 2018, adresovaný advokátskej kancelárii zastupujúcej v konaní žalobkyňu.

15. K doručenému vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobkyne k podanému odvolaniu žalobkyňa ďalšie písomné vyjadrenie nepodalala.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu (žalovaná), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané (§ 359 CSP), po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

17. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej (ne)správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby žalovanej na obnovu konania Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cb/71/2003. Z obsahu odvolania bolo možné vyvodiť, že žalovaná ho podala z dôvodu, že súd prvej inštancie jej ako strane sporu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), že rozhodoval vylúčený sudca (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

18. Primárne najvyšší súd uvádza, že o odvolaní žalovanej rozhodoval ako súd odvolací, vzhľadom na rozhodovanie v prvej inštancii Krajským súdom v Bratislave v súlade s ust. § 470 ods. 4 CSP, podľa ktorého konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

19. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľkou nebola zistená opodstatnenosť podaného odvolania, v dôsledku ktorej by bolo potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť alebo zmeniť. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol, tak ide vo výroku o vecne správne rozhodnutie, ktoré odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a vzhľadom na správnosť dôvodov odmietnutia žaloby podľa ust. § 413 ods. 1 písm. e/ CSP, odkazuje v tejto časti na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Na zdôraznenie správnosti dôvodov odmietnutia žaloby na obnovu konania odvolací súd uvádza, že právna úprava konania o obnove je obsiahnutá v ust. § 409 až § 418 CSP (predtým § 231 až § 235 OSP). Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - za podmienok ustanovených v zákone - dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy - na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP (teraz § 397 CSP) [pozri rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000].

23. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania je jej prejednanie v dvoch fázach. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. V prípade, ak súd vysloví záver, že žaloba na obnovu konania je opodstatnená a povolí ju, konanie sa dostáva do druhej fázy (iudicium rescissorium), v ktorej už prebieha samotné prejednanie veci. Nepochybne odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania, pričom žaloba žalovanej na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti a tiež, či sa nejedná o žalobu zjavne nedôvodnú.

24. K námietke odvolateľky, že o jej žalobe na obnovu konania rozhodol vylúčený sudca, a to JUDr. Elena Ondrišová, sudkyňa a predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave, najvyšší súd uvádza, že nezistil dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP). Podľa žalovanej má dotknutá sudkyňa pomer k veci, lebo v predmetnom konaní o povolenie obnovy konania viackrát nevyhovela návrhom a požiadavkám žalovanej (napr. o oslobodenie od súdnych poplatkov, o predloženie opakovaných námietok zaujatosti nadriadenému súdu) a tiež pre túto zaujatosť vecne nesprávne rozhodla (spolu s ďalšími členmi prvoinštančného senátu krajského súdu, t. j. JUDr. Miroslavou Janečkovou a Mgr. Štefanom Zelenákom). K tomu najvyšší súd poukazuje na právnu úpravu platnú a účinnú v priebehu prvoinštančného konania do 30. júna 2016, Občiansky súdny poriadok, ktorý v § 14 ods. 1 a 3 upravoval, že sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Podľa ust. § 15a ods. 5 OSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

25. Keďže námietky žalovanej uplatňované voči dotknutej sudkyňi Krajského súdu v Bratislave v priebehu konania o žalobe na obnovu konania, sa týkali výlučne okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudkyne (predsedníčky senátu) v konaní o prejednávanej veci, resp. v odvolaní napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ktorým žalovanej nebolo vyhovené, nebol daný zákonný dôvod, aby súd prvej inštancie predložil vec na rozhodnutie nadriadenému súdu na osobitné rozhodnutie o (ne)vylúčení dotknutej sudkyne. V tomto smere bolo dôvodné konštatovanie súdu prvej inštancie, že súčasne ide o totožné námietky žalovanej voči dotknutej sudkyňi, o ktorých už najvyšší súd v minulosti rozhodoval, a to vo vzťahu k postupu krajského súdu k týmto námietkam (ich nepredloženie nadriadenému súdu) v uznesení č. k. 1Obo 65/2011 - 59 z 29. mája 2013 a o ich nedôvodnosti v uznesení č. k. 1Obo/1/2014 - 113 zo 17. marca 2015. Naposledy citované uznesenie odvolacieho súdu bolo podrobené prieskumu dovolacím súdom na dovolanie žalovanej, o ktorom najvyšší súd rozhodol tak, že uznesením sp. zn. 1OboV/17/2016 z 27. februára 2017 dovolanie odmietol.

26. Od 1. júla 2016 nadobudol platnosť a účinnosť nový procesný kódex civilného sporového konania, zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa vzťahuje aj na úpravu konania o žalobe na obnovu konania. Výplýva to z prechodných ustanovení § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Úpravu dôvodov pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí CSP obsahuje v ust. § 49, pričom podľa odsekov 1 a 3 tohto ustanovenia sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Podľa ust. § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada a v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ide teda o obdobnú právnu úpravu vylúčenia sudcov a postupu súdu pri uplatnení námietky zaujatosti stranou, ako vo vyššie citovanom ust. § 14 ods. 1, 3 a § 15a ods. 5 OSP v znení do 30. júna 2016. Závery v uvádzaných predchádzajúcich rozhodnutiach najvyššieho súdu k tejto otázke preto platia aj po nadobudnutí účinnosti nového procesného kódexu upravujúceho procesný postup súdov v civilných súdnych sporových konaniach. Relevantné bolo, že žalovaná v podanom odvolaní, ani v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nevymedzila svoje námietky zaujatosti uplatnené voči sudkyňi JUDr. Elene Ondrišovej (či konajúcejmu senátu a súdu) inak, než ako nesúhlas, nespokojnosť s procesným postupom v konaní a rozhodovacou činnosťou vo veci. Pokiaľ za týchto okolností súd prvej inštancie pred vydaním napadnutého uznesenia nepredložil vec nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietkach zaujatosti uplatnených žalovanou, tak týmto postupom neporušil právo žalovanej na spravodlivý proces.

27. Vyššie uvedený záver platí i vo vzťahu k všeobecne formulovanej požiadavke žalovanej, aby o veci rozhodoval „iný príslušný súd v SR“ než Krajský súd v Bratislave, keďže uvedená požiadavka bola viazaná na nekvalifikovanú námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Elene Ondrišovej, (senátu, súdu), príp. menovite voči členke senátu JUDr. Miroslave Janečkovej, ktorá podľa žalovanej „vo veci PROFI CREDIT zmarila spravodlivosť aj mojej sestry Džupírovej“ v inom súdnom konaní. Z ustanovenia § 39 ods. 1 CSP vyplýva, že spor musí byť prikázaný inému súdu tej istej inštancie len v prípade, ak nemôže príslušný (okresný alebo krajský) súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení. Avšak za situácie, že neboli splnené podmienky pre predloženie námietok žalovanej podľa ust. § 53 ods. 3 CSP, tak nebol daný dôvod ani pre postup prvoinštančného a odvolacieho súdu podľa ust. § 39 ods. 1, 3 CSP.

28. Pokiaľ žalovaná v odvolaní opakovane uvádzala, že v konaní došlo k priedňhom, tak uvedená skutočnosť sama osebe nie je spôsobilým dôvodom odvolania podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ OSP. Najvyšší súd už v minulosti riešil otázku, či priedňhy v konaní sú spôsobilým (odvolacím, resp. dovolacím) dôvodom zakladajúcim porušenie práva sporovej strany na spravodlivý proces. Podľa úpravy OSP išlo o (odvolací, resp. dovolací) dôvod spočívajúci v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (§ 205 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v prípade odvolania, resp. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP v prípade dovolania). Podľa tohto názoru, s ktorým sa odvolací súd aj z hľadiska tvrdeného odvolacieho dôvodu stotožňuje, priedňhy v súdnom konaní, nie sú judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za dôvod, ktorý by zakladal procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 4/2005). Námietka, že v konaní dochádzalo k priedňhom, sa netýka okolností spôsobilej založiť prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ OSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2012, sp. zn. 3 Cdo 139/2011). Odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 173/05 z 15. júna 2005, z ktorého - vo vzťahu k štádiu rozhodovania o prípustnosti žaloby na obnovu konania - vyplýva, že : „V tomto prípade nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku a odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím vo veci. Právna istota už bola nastolená právoplatným rozhodnutím a trvá do prípadného povolenia obnovy konania. Pri obnove konania môže byť toto právo porušené v zásade len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania“.

29. Podľa odvolateľky napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom záveru o oneskorenosti podanej žaloby na obnovu konania, ako aj ohľadom záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti. Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd nezistil v odvolateľkou vymedzených právnych otázkach opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu pri závere o zjavnej neopodstatnenosti žaloby na obnovu konania.

30. K záveru súdu prvej inštancie o oneskorenom podaní žaloby na obnovu konania, je potrebné zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Podmienkami prípustnosti každej žaloby na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť žaloba na obnovu konania podaná, osoba spôsobilá k podaniu žaloby, osobitné náležitosti žaloby na obnovu konania a príslušnosť súdu na prejednanie žaloby na obnovu konania. Splnenie, resp. nespĺnenie týchto podmienok, je súd povinný skúmať z úradnej moci. Zákonná úprava obnovy konania platná a účinná v rozhodnej dobe podania žaloby žalovanou v ust. § 228 a nasl. OSP rozoznáva subjektívnu a objektívnu lehotu, v ktorých bolo potrebné podať žalobu na obnovu konania (§ 230 ods. 1, 2 OSP). Subjektívna (trojmesačná) lehota sa počíta odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu, dozvedel o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ju mohol uplatniť. Objektívna (trojročná) lehota sa počíta od právoplatnosti rozsudku, pričom v prípadoch taxatívne vymenovaných v ust. § 230 ods. 2 pod písm. a/ až e/ OSP bolo možné (návrh) žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí objektívnej

trojročnej lehoty, čo však na posudzovaný prípad nedopadá. Súd prvej inštancie, za aplikácie prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, pri posudzovaní včasnosti podania žaloby na obnovu konania v podaní žalovanej z 3. júla 2007, adresovanom a pôvodne dňa 11. júla 2007 doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, vychádzal z úpravy subjektívnej lehoty na podanie žaloby v ust. § 403 ods. 1 CSP, podľa ktorého žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť a z úpravy objektívnej lehoty na podanie žaloby v ust. § 403 ods. 2 CSP, podľa ktorého žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Podľa odvolacieho súdu bolo potrebné vychádzať z ust. § 470 ods. 3 veta pred bodkočiarkou CSP, podľa ktorého na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona. Predmetná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania uplynula v dobe do 30. júna 2016, preto sa na jej posúdenie vzťahuje úprava v § 230 ods. 1 OSP.

31. Pre posúdenie včasnosti žaloby na obnovu konania súd prvej inštancie správne vychádzal z dvoch okolností, a to, či bola dodržaná subjektívna trojmesačná lehota na jej podanie a či žaloba bola podaná na príslušný súd.

32. V danom prípade bolo podľa súdu prvej inštancie relevantné, že žalobou na obnovu konania napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cb/71/2003-71 z 13. októbra 2005 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho č. k. 4Obo 388/2005-113 z 13. februára 2007 nadobudol právoplatnosť 17. apríla 2007. Nepochybne uvedený dátum bol určujúci pre plynutie objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Pre plynutie subjektívnej trojmesačnej lehoty však boli podstatné dôvody obnovy konania vymedzené žalovanou a čas, kedy sa žalovaná o tvrdenom dôvode obnovy dozvedela, alebo čas, odkedy ho mohla uplatniť (§ 230 ods. 1 OSP). K tomu odvolací súd uvádza, že podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta (k uvedenému sa v predmetnej veci najvyšší súd vyjadril už v uznesení č. k. 1 Obo 65/2011 - 59 z 29. mája 2013).

33. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie bez rozlíšenia týchto dôvodov (napr. u dôkazu znaleckým posudkom grafológa, alebo u tvrdenia, že žalovaná zmenku nepodpísala) považoval aj pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania za určujúci dátum nadobudnutia právoplatnosti žalobou na obnovu konania napadnutého rozsudku, zhodný s dátumom doručenia odvolacieho rozsudku žalovanej strane. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že aby bola žaloba datovaná dňom 3. júla 2007 podaná včas, bolo potrebné ju podať najneskôr do 17. júla 2007 na príslušný Krajský súd v Bratislave.

34. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalobu datovanú dňom 3. júla 2007 žalovaná adresovala a prostredníctvom pošty doručila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 11. júla 2007 (pod číslom 5022/07), s označením: „Vo veci 4Obo 388/05/8Cb71/03 KS v BA/....proti rozsudku súdu zo dňa 13.2.2007....návrh na OBNOVU KONANIA“. Uvedené podanie sa vo fotokópii nachádza v spise Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 19Zm/1/2011 na č. l. 3 - 7 ako príloha listu z 1. decembra 2007 žalovanej (ako sťažovateľky) a B. E., P. XX, XXX XX X., adresovaného Krajskému súdu v Bratislave (fotokópia obálky a podacieho lístka na č. l. 40 spisu) a tiež v kópii s originálnym podpisom žalovanej na č. l. 20 - 22 spisu, ku ktorému je (na rube č. l. 20 spisu) pripojený vyplnený a poštou potvrdený originál podacieho lístka Slovenskej pošty, a.s., Bardejov, podacie číslo 87 010 448 zo 6. júla 2007 (odosielateľ žalovaná, adresát Najvyšší súd Slovenskej republiky), ktorú kópiu podania doručila Krajskému súdu v Bratislave žalovaná v prílohe jej podania z 19. augusta 2011. Z uvedeného súd prvej inštancie správne konštatoval podanie žaloby na obnovu konania z 3. júla 2007 poštou dňa 6. júla 2007 na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý však nebol súdom prvej inštancie príslušným na konanie o obnove konania. Vyplýva to z ustanovenia § 232 ods. 1 OSP, podľa ktorého návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni (obdobne § 410 CSP). Z ust. § 11 ods. 1 OSP, aplikovateľného v spojení s ust. § 232 ods. 2 OSP aj pre konanie o obnove konania v čase podania žaloby, vyplýva, že konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa

okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

35. V nadväznosti na vyššie uvedené bolo relevantné posúdenie spornej otázky, či žalovanej podanie žaloby na obnovu konania z 3. júla 2007 poštou dňa 6. júla 2007 vyvolalo právne účinky začatia konania o obnove v rámci plynutia subjektívnej lehoty, pokiaľ bolo adresované a doručené 11. júla 2007 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý nebol príslušným súdom prvej inštancie (prvého stupňa) na prejednanie žaloby na obnovu konania. K tomu odvolací súd uvádza, že tak Občiansky súdny poriadok (§ 232 ods. 1) ako aj Civilný sporový poriadok (§ 410) obsahuje len ustanovenie o súde, ktorý návrh/žalobu na obnovu konania prejedná, ale *expressis verbis* neurčuje súd, na ktorý sa má žaloba podať. Podľa odvolacieho súdu predmetné ustanovenie v spojení s úpravou lehoty na podanie žaloby na obnovu konania možno v zhode so súdom prvej inštancie vykladať tak, že aby žaloba na obnovu konania bola podaná včas, je potrebné, okrem dodržania lehoty stanovenej na jej podanie, žalobu podať súdu príslušnému na jej prejednanie, teda súdu, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

36. V danom prípade žalovaná žalobu z 3. júla 2007 adresovala a podala na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý nie je súdom príslušným ako súd prvej inštancie na prejednanie žaloby na obnovu konania. V takom prípade odvolací súd súhlasí s názorom, že ak by v rámci plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty stanovenej na podanie žaloby na obnovu konania nepríslušný súd neodoslal žalobu súdu príslušnému na prejednanie žaloby, tak by došlo k márnemu uplynutiu subjektívnej lehoty a následné opätovné podanie totožnej žaloby žalovanou v decembri 2007 na príslušný Krajský súd v Bratislave by bolo dôvodne posúdené ako oneskorené. V tomto smere odvolací súd na podporu uvedeného právneho názoru poukazuje na publikovaný odborný názor, podľa ktorého: „Hoci by oprávnený subjekt zaslal žalobu na obnovu konania včas, tým, že ju zaslal na nepríslušný súd, mohlo by ľahko dôjsť k zmeškaniu lehoty“....“lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, v nadväznosti na § 409 CSP (§ 232 ods. 2 OSP), pre včasnosť obnovy konania je rozhodujúci už okamih jeho odoslania z nepríslušného súdu, resp. iného orgánu na príslušný súd a nie až momentom dôjdenia žaloby na obnovu konania príslušnému súdu“ (Ševcová, K. Žaloba na obnovu konania v občianskom súdnom konaní, Bratislava : C. H. Beck, 2017, 101 s.).

37. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ by aj koniec subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania v danom prípade pripadal na 17. júl 2007, tak pre posúdenie včasnosti jej podania by bol relevantný buď okamih postúpenia žaloby z 3. júla 2007 nepríslušným najvyšším súdom (ako uvádzala odvolateľka) v rámci subjektívnej lehoty na vecne príslušný Krajský súd v Bratislave (§ 104a ods. 1, 2 v spojení s § 232 ods. 1, 2 OSP), alebo, ak by došlo k vráteniu žaloby najvyšším súdom žalovanej (ako uvádzal súd prvej inštancie), okamih podania (odoslania) žaloby žalovanou na príslušný Krajský súd v Bratislave, k čomu došlo až v decembri 2007.

38. Z obsahu spisu vyplýva opakované tvrdenie odvolateľky, že najvyšší súd žalobu z 3. júla 2007 postúpil krajskému súdu. Či sa tak stalo, a to v lehote do 17. júla 2007, však zo spisu nie je možné nepochybne vyvodiť, ale ani vylúčiť, aj vzhľadom na nie jednoznačný obsah Oznámenia Krajského súdu v Bratislave adresovaného žalovanej ako sťažovateľke pod číslom Spr. 3457/2006 z 9. januára 2008 a ďalšej korešpondencie (č. l. 37, 49 a nasl. spisu). Preto konštatovanie súdu prvej inštancie o oneskorenom podaní žaloby za týchto okolností nemohol odvolací súd prijať ako nepochybne preukázaný dôvod pre rozhodnutie podľa ust. § 431 ods. 1 písm. a/ CSP.

39. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že názor žalovanej o možnosti účinného podania žaloby na obnovu konania aj na najvyšší súd, ktorý je v tomto prípade odvolacím súdom, s následkom zachovania subjektívnej lehoty, nie je správny, keďže nemožno vychádzať z úpravy odvolacieho konania, v rámci ktorej ustanovenie § 362 ods. 2 CSP výslovne stanovuje, že odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Obnova konania je - na rozdiel od odvolania - mimoriadnym opravným prostriedkom, na konanie o ktorom sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie (§ 409 CSP, predtým § 232 ods. 2 OSP) a nie o konaní pred odvolacím súdom.

40. Z vyššie uvedených dôvodov však nebolo možné podanie žaloby na obnovu konania z 3. júla 2007 poštou dňa 6. júla 2007 s doručením najvyššiemu súdu dňa 11. júla 2007 z hľadiska včasnosti jej podania posúdiť v neprospech odvolateľky.

41. K odmietnutiu žaloby na obnovu konania došlo súčasne z dôvodu, že je zjavne nedôvodná. Preskúmaním veci sa odvolací súd s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil. Žalovaná v žalobe uvádzala skutočnosti a dôkazy, vo vzťahu ku ktorým najvyšší súd už v uznesení č. k. 1Obo/1/2014 - 113 zo 17. marca 2015 konštatoval, že „...žalovaná zjavne bezúspešne uplatňuje právo na obnovu konania, resp. zjavne bezúspešne bráni právu žalobcu vymôcť plnenie, ktoré mu bolo priznané právoplatným rozhodnutím súdu vo veci sp. zn. 8Cb 71/2003. Žalovaná totiž napriek výzve a poučeniu súdu o tom, aké náležitosti musí mať návrh na obnovu konania a ako ho treba odôvodniť, podaný návrh neodôvodnila tak, ako to predpokladá ustanovenie § 228 ods. 1 OSP.“... „Žalovaná v pôvodnom návrhu z 3. júla 2007 a ani v jeho doplnení z 27. októbra 2013 neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Rovnako tak neoznačila žiadne dôkazy alebo rozhodnutia, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a ani nenavrhol dôkazy, ktoré síce boli známe aj v pôvodnom konaní, ale sa nemohli vykonať z objektívnych príčin. Netvrdila ani to, že bolo rozhodnuté v jej neprospech v dôsledku trestného činu sudcu, resp. ani žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod dôvody obnovy v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. d/, e/, f/ OSP. Všetky ňou namietané skutočnosti - že zmenkový platobný rozkaz bol vydaný bez potrebných dôkazov neoprávnenou osobou (vyššou súdnou úradníčkou), že nepodpísala blankozmenku, dohodu o vyplňovacom práve ani zmluvu o pôžičke, že súd nevyhovel jej žiadosti o ustanovenie znalca z odboru písomznalectva a podobne, boli známe už v pôvodnom konaní sp. zn. 8Cb 71/2003, kde sa ich žalovaná (neúspešne) dovolávala. Pretože tieto skutočnosti boli „použitú“ v pôvodnom konaní, ktoré bolo právoplatne skončené, žalovaná sa ich nemôže úspešne dovolávať opätovne v rámci návrhu na obnovu konania“. Uvedené závery boli prejudiciálne prijaté vo vzťahu k posudzovaniu dôvodov a vecnej správnosti rozhodnutia o nepriznaní oslobodenia žalovanej od súdnych poplatkov v danom konaní o obnove a na týchto záveroch sa nič nezmenilo ani pri posudzovaní podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania. Preto bolo dôvodné odmietnuť žalobu súdom prvej inštancie podľa ust. § 413 ods. 1 písm. e/ CSP.

42. Keďže na konanie o žalobe na obnovu konania sa len primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie (§ 409 CSP) a súd prvej inštancie rozhodol uznesením o jej odmietnutí, tak nebolo potrebné žalobu prejednať a rozhodnúť o nej na nariadenom pojednávaní, ktoré je podľa ust. § 177 ods. 1 CSP vyhradené na prejednanie vecí samej. Námitka odvolateľky, že ak k napadnutému rozhodnutiu o odmietnutí žaloby na obnovu konania napokon došlo bez uskutočnenia pôvodne nariadeného a neskôr krajským súdom zrušeného pojednávania 10. mája 2017, na ktorom sa žalovaná (vzhľadom na jej upovedomenie súdom o zrušení pojednávania) nezúčastnila, tak týmto postupom došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, preto nie je dôvodná.

43. Pokiaľ ide o námietku odvolateľky týkajúcu sa tvrdenej nepríslušnosti Krajského súdu v Bratislave na rozhodovanie v prvej inštancii o žalobe na obnovu konania, keďže žalovaná sa považuje za spotrebiteľku, vzhľadom na ňou poukazovaný kauzálny vzťah sporových strán stojaci za zmenkou, tak odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na dostatočné dôvody uvádzané súdom prvej inštancie k otázke jeho príslušnosti podľa úpravy CSP (§ 36 a nasl.) v odôvodnení napadnutého uznesenia (§ 387 ods. 2 CSP). Len dodáva, že za prvý procesný úkon, ktorý žalovanej v konaní patrilo, nemožno považovať nariadené pojednávanie 10. mája 2017, ktoré sa napokon ani neuskutočnilo. Žalobu na obnovu konania podala odvolateľka, preto úprava o uplatnení námietky miestnej nepríslušnosti najneskôr pri prvom úkone, ktorý žalovanej sporovej strane patrí (§ 41 veta pred bodkočiarkou CSP), sa logicky nemôže týkať odvolateľky, ale protistrany žalovanej. Označenie sporových strán v konaní o žalobe na obnovu konania vychádza z ich vzájomného postavenia v pôvodnom konaní (sp. zn. 8Cb/71/2003) a nie z toho, kto žalobu na obnovu konania podal (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 98/2011 z 11. augusta 2011).

44. Z vyššie uvedených dôvodov bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na

obnovu konania (§ 413 ods. 1 písm. e/ OSP) odvolacím súdom potvrdené ako vecne správne rozhodnutie (§ 397 ods. 1 CSP).

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol za aplikácie ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobkyňa ako procesne úspešná strana v odvolacom konaní má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške odvolacích trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Rozhodnutie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (ust. § 421 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 písm. c/ CSP).